Dosarul nr. 1-353/2026;
Numărul PIGD: 1-25148997-51-1-11092026

SENTINȚA
ÎN NUMELE LEGII

18 noiembrie 2026 **mun. Ungheni**

Judecătoria Ungheni Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător Ala Ucrainţeva
Grefier Talpă Irina
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Pîcălău Alina
Apărătorul inculpatului, avocat Echim Tudor
Inculpatului Boț Cătălin

Termenul de examinare 11.09.2026-18.11.2026
Sentința pronunțată integral la 18.11.2026
Procedura de citare legală, executată

a examinat în ședința de judecată publică, în limba de stat, *în procedură simplificată - în baza probelor administrate în faza de urmările penală*, cauza penală de învinuire a lui, **Boț Cătălin Marin, a.n.*****, **numărul de identitate *****, originar și dimiciliat în mun. *****, studii medii speciale, locuiește în concubinaj, fără personae la întreținere, supus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog s-au psihiatru nu se află, fără grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat, posedă limba de stat, cetățean al Republicii Moldova,**

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

A CONSTATAT:

Fapta prejudiciabilă:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 23 decembrie 2025, emisă în cauza penală nr. 1-427/2025 de învinuire a lui Boț Cătălin, în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod Penal, s-a constat că:

Boț Cătălin, la data de 15 ianuarie 2025, ora 08:04:02, activând în calitate de subofițer superior în cadrul Unității Control al Frontierei a Sectorului Poliției de Frontieră „Leușeni-2”, a Direcției Regionale Vest a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, al Ministerului Afacerilor Interne, având drept de acces și operare în Sistemul informațional automatizat al Poliției de Frontieră, din interes material, în timp ce se afla în exercițiul atribuțiilor de serviciu în cadrul Punctului de trecere a frontierei Leușeni-Albița rutier, direcția "ieșire" din Republica Moldova, sector camioane, a introdus cu bună știință date false în sistemul informațional automatizat, cu privire la ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova a autoturismului de marcă ”Mercedes E 220”, cu numărul de înmatriculare ***** (PL), desemnându-l în mod fals ca șofer al mijlocului de transport pe cet. Gheaur Oleg, deși autoturismul menționat nu s-a aflat fizic în

punctul de trecere a frontierei la data și ora respectivă, primind pentru serviciul efectuat suma de 850 (opt sute cincizeci) euro de la cet. Chiriliuc Denis.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate. Boț Cătălin Marin a comis infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative "Falsul în acte publice, adică, înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes material

Prin sentința judecătoriei Ungheni nr. 1-427/2025 (PIGD 1-25148997-51-1-22102025) din 23 decembrie 2025, a fost recunoscut vinovat Boț Cătălin Marin, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei norme i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie suma de 35000 (treizeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 (doi) ani. Se explică lui Boț Cătălin Marin, că potrivit prevederilor art. 64 alin. (31) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Boț Cătălin Marin, se aplică măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se menține până la devenirea sentinței definitive.

Prin Decizia Curții de Apel Nord din 05 mai 2026, s-a dispus recursul procurorului în Procuratura Ungheni, Tatiana Prutean declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 23 decembrie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui Cătălin Boț în baza art. 332 alin. (1) Cod penal RM, se admite, cu casarea parțială a sentinței, în latura stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată. In motivarea deciziei instanța de apel a invocat că, instanța de fond a constatat corect starea de fapt și vinovăția inculpatului Boț Cătălin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, reținând că acesta, în calitate de funcționar public, a introdus cu bună știință date false în sistemul informațional automatizat al Poliției de Frontieră, în schimbul unei sume de bani de 850 euro. încadrarea juridică a faptelor a fost realizată corect, iar soluția de condamnare nu a fost contestată în ansamblu. Astfel, criticile procurorului vizează individualizarea pedepsei și omisiunea aplicării confiscării speciale, precum și pretinsa nelegalitate a intervențiilor ulterioare asupra cuantumului amenzii. In ceea ce privește individualizarea pedepsei, instanța de recurs constată că instanța de fond a reținut în mod corect circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, în special recunoașterea vinovăției, conduita procesuală a inculpatului, lipsa antecedentelor penale și caracterizarea pozitivă. Totodată, instanța a motivat suficient respingerea aplicării art. 79 Cod penal, stabilind că nusunt întrunite circumstanțe excepționale care să justifice o pedeapsă sub limita minimă legală. Cu toate acestea, instanța de recurs reține că, motivarea instanței de fond cu privire la cuantumul concret al pedepsei aplicate este insuficientă și contradictorie în raport cu soluția adoptată. Deși instanța a respins expres aplicarea art. 79 Cod penal, a făcut aplicarea prevederilor art. 801 Cod penal, fără a explica în mod clar criteriile care au determinat stabilirea amenzii la 700 unități convenționale, în condițiile în care limitele reduse ale pedepsei necesitau o individualizare riguroasă și explicită. Această lipsă de motivare afectează transparența și controlul judiciar al proporționalității sancțiunii. Sub acest aspect, instanța de recurs constată că, omisiunile din motivarea sentinței privind determinarea cuantumului amenzii echivalează cu o încălcare a exigențelor prevăzute de art. 384 și art. 394 Cod de procedură penală, care impun ca hotărârea să fie legală, întemeiată și motivată în fapt și în drept. Referitor la critica privind modificarea cuantumului amenzii prin procedura corectării erorii materiale, instanța de recurs reține că pedeapsa penală reprezintă element esențial al

individualizării judiciare şi nu poate fi modificată pe calea prevăzută de art. 249-250 Cod de procedură penală, decât în măsura în care este vorba de erori pur materiale, de calcul sau de redactare. Or, în speță, modificarea cuantumului amenzii de la 700 la 850 unități convenționale afectează însăși soluția asupra pedepsei, ceea ce excedează noțiunii de eroare materială. Din acest motiv, intervenția ulterioară asupra sentinței este nelegală. în ceea ce privește confiscarea specială, instanța de recurs constată că, instanța de fond a reținut în mod expres faptul că inculpatul a primit suma de 850 euro în legătură directă cu săvârșirea infracțiunii. Cu toate acestea, instanța nu s-a pronunțat asupra confiscării speciale prevăzute de art. 106 Cod penal, deși aceasta este obligatorie în cazul bunurilor sau valorilor obținute prin săvârșirea infracțiunii sau a echivalentului acestora. Omisiunea de a soluționa această chestiune reprezintă o eroare de drept care afectează legalitatea sentinței.

Acuzatorul de stat Pîcălău Alina, a solicitat, a-l recunoaște vinovat Boț Cătălin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal și în baza acestui articol și prevederilor art.80[1] Cod penal a-i stabili o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 850 u.c. (ceea ce constituie 42500 lei) cu privarea dreptului de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 3 ani. A aplica față de inculpat măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea pînă la intrare în vigoare a pedepsei. A confisca, în temeiul art. 106 Cod penal, contravaloarea sumei de 850 euro, dobândită în rezultatul infracțiunii..

Apărătorul inculpatului avocatul Echim Tudor a susținut poziția acuzării în ceea ce privește pedeapsa solicitată, însă, referitor la suma de 850 de euro, a cărei confiscare a fost solicitată, a menționat că inculpatul Boț Cătălin a restituit deja această sumă persoanei interesate.

Inculpatul Boț Cătălin în cadrul ședinței de judecată a declarat că își recunoaște integral vina în comiterea infracțiunii imputate și regretă cele săvârșite. Totodată, acesta a menționat că a achitat amenda stabilită de prima instanță, iar în prezent locuiește cu chirie și urmează să devină tată pentru prima dată, soția sa fiind însărcinată.

Individualizarea pedepsei:

Astfel în urma analizei probelor prezentate de acuzatorul de stat cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, și al probelor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța consideră că vinovăția lui Boț Cătălin a fost dovedită integral și acțiunile lui urmează a fi încadrate în componența infracțiunii prevăzute de art. 332 *alin. (1) Cod penal,* adică *„Falsul în actele publice, adică înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârşite din interes material”.*

La stabilirea pedepsei inculpatului Boț Cătălin instanța se va conduce de prevederile art. 7, 75-88 CP RM, de gravitatea faptei comise, de pericolul social și de personalitatea inculpatului, existența circumstanțelor atenuante sau/și agravante.

Așa dar, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșiți, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 CP RM: *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale,*

corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane.

Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr. 8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că: *instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ţinând cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.*

Potrivit prevederilor art. 436 alin. (1) – (4) Cod de procedură penală, *procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată. La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decât numai dacă hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blândă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă.*

Reieșind din prevederile legale enunțate supra instanța reține că, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din data de 05 mai 2026, s-a admis recursul declarat de acuzatorul de împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 23 decembrie 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe Boț Cătălin, a casat parțial sentința în partea individualizării pedepsei, cu trimiterea cauzei în această parte la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Ungheni din 23 decembrie 2025 s-au menținut.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța reține că înscrierea în lege a criteriilor generale de individualizare a pedepsei înseamnă consacrarea explicită a principiului individualizării pedepsei, aşa încât respectarea acestuia este obligatorie pentru instanţă. De altfel, ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care îl prezintă, în mod real persoana infractorului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise şi în Codul penal art. 61, potrivit căruia "scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni".

La individualizarea pedepsei în conformitate cu art. 76 cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală a inculpatului Boț Cătălin instanța de judecată n-a stabilit. În

conformitate cu art. 77 Cod penal, circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a inculpatului Boț Cătălin instanța de judecată n-a stabilit.

În același timp, instanța reține că fapta a fost comisă de inculpat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin utilizarea accesului la sistemul informațional automatizat al Poliției de Frontieră, urmărind obținerea unui folos material, împrejurări care caracterizează gradul prejudiciabil concret al faptei și care urmează a fi avute în vedere la individualizarea sancțiunii, fără a fi reținute suplimentar drept circumstanțe agravante.

Instanța va ține cont și de situația familială a inculpatului, care locuiește cu chirie și urmează să devină tată. Deși aceste împrejurări nu constituie, prin ele însele, circumstanțe atenuante în sensul art. 76 din Codul penal, ele sunt relevante la aprecierea situației personale și familiale a inculpatului, precum și a impactului pe care executarea pedepsei l-ar putea avea asupra vieții sale de familie.

Totodată, în ceea ce privește personalitatea inculpatului, instanța constată că Boț Cătălin se caracterizează pozitiv în comunitatea în care locuiește. De asemenea, acesta nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și nu a fost anterior atras la răspundere penală.

Conform prevederilor art. 80^1 Cod penal alin. (1), *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judcata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta* ***beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă*** *prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1-182, 239-240, 242^1, 242^2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1,* ***<u>324-335[1]</u>****, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

Instanța constată că infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal se regăsește în categoria infracțiunilor expres enumerate la art. 80^1 alin. (2) Cod penal, motiv pentru care inculpatul beneficiază de regimul sancționator prevăzut de această normă.

Potrivit sancțiunii art. 332 alin. (1) Cod penal, pentru infracțiunea imputată se prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau închisoare de până la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) Cod penal, limita maximă a pedepsei principale sub formă de amendă se reduce cu o pătrime, respectiv de la 1350 unități convenționale la 1012,5 unități convenționale, limita minimă rămânând neschimbată, respectiv 850 unități convenționale.

Astfel, limitele amenzii în interiorul cărora instanța urmează să individualizeze pedeapsa sunt de la 850 la 1012,5 unități convenționale.

Totodată la stabilirea pedepsei instanța va ține cont și de prevederile art. 64 alin.(3) CP, *mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvârşite din interes material – până la 20000 unităţi convenţionale, luându-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvârşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvârşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luând în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.*

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei*

Necătând la noile limitele stabilite a pedepsei sub formă de amendă instanța va tine cont de prevederile art. 64 CP conform căruia: alin. (3) *Mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvîrşite din interes material – pînă la 2 0000 unităţi convenţionale, luîndu-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvîrşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvîrşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luînd în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.*

Prin urmare, la stabilirea cuantumului amenzii, instanța urmează să aprecieze nu doar limitele legale ale sancțiunii, ci și proporționalitatea acesteia în raport cu gravitatea faptei, persoana inculpatului și situația sa materială și familială.

Ținând cont de circumstanțele descrise, reieșind din faptul că Boț Cătălin a comis infracţiuni ce este calificată de lege ca fiind mai puțin gravă, reieşind din prevederile art. 61 CP RM, reieșind din faptul că Boț Cătălin a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, anterior nu a fost condamnat, ținând cont de circumstanțele atenuante și agravante, de faptul că la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, instanţa constată că la moment în privinţa acestuia este echitabil de aplicat o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) u.c. echivalentul a 42 500 (treizeci și cinci mii), 00 lei.

Referitor la pedeapsa complementară, instanța reține că sancțiunea art. 332 alin. (1) Cod penal prevede în mod obligatoriu, atât pentru pedeapsa principală sub formă de amendă, cât și pentru pedeapsa cu închisoare, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Prin urmare, aplicarea pedepsei complementare nu este facultativă, ci reprezintă o componentă obligatorie a sancțiunii prevăzute de norma de incriminare.

La stabilirea duratei acesteia, instanța ține cont de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea prin folosirea nemijlocită a atribuțiilor de serviciu, în calitatea sa de angajat al Poliției de Frontieră, având acces la sistemul informațional automatizat și posibilitatea de a introduce date cu caracter oficial.

În aceste condiții, privarea de dreptul de a ocupa funcții publice urmărește prevenirea repetării unor asemenea conduite și protejarea încrederii publice în exercitarea funcțiilor publice, constituind o măsură adecvată naturii infracțiunii săvârșite.

Instanța ia în considerare și faptul că procurorul a solicitat aplicarea acestei pedepse complementare pentru un termen de 3 ani, iar stabilirea unui asemenea termen se încadrează în limitele prevăzute de sancțiunea art. 332 alin. (1) Cod penal.

Raportând gravitatea concretă a faptei la datele ce caracterizează persoana inculpatului, instanța consideră echitabilă aplicarea pedepsei complementare sub forma privării de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, termen care reflectă necesitatea prevenirii unor fapte similare, fără a depăși ceea ce este necesar pentru atingerea scopurilor pedepsei.

În concluzie, instanța apreciază că aplicarea pedepsei principale sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, echivalentul a 42.500 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, reprezintă o sancțiune proporțională cu gravitatea faptei și

cu persoana inculpatului, fiind în măsură să asigure restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Cu privire la confiscarea special

Instanța reține că, prin recursul declarat, acuzatorul de stat a invocat și omisiunea primei instanțe de a se pronunța asupra confiscării speciale a sumei de 850 euro, deși prin sentința de condamnare s-a constatat că inculpatul a primit această sumă în legătură directă cu săvârșirea infracțiunii.

Instanța de recurs a constatat că prima instanță a reținut în mod expres primirea de către inculpat a sumei de 850 euro, însă nu a soluționat chestiunea confiscării speciale, prevăzută de art. 106 Cod penal, omisiune care afectează legalitatea hotărârii.

În acest sens, instanța de rejudecare constată că, potrivit art. 98 Cod penal, confiscarea specială constituie o măsură de siguranță, având drept scop înlăturarea unei stări de pericol și prevenirea săvârșirii unor noi fapte prevăzute de legea penală.

Conform art. 106 alin. (1) Cod penal, în redacția aplicabilă la data săvârșirii faptei, confiscarea specială constă în *trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate de lege, iar în cazul în care acestea nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora*.

Potrivit art. 106 alin. (2) Cod penal, în redacția aplicabilă la data comiterii infracțiunii, confiscarea specială poate viza, între altele, *bunurile rezultate din infracțiuni*, precum și *bunurile date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor*.

Instanța menționează că, la aprecierea temeiului juridic al confiscării, urmează a fi aplicată legea penală în timp, potrivit art. 8–10 Cod penal, având în vedere că fapta a fost comisă la 15 ianuarie 2025, iar modificările aduse art. 106 Cod penal prin Legea nr. 35 din 13 martie 2025 au intrat în vigoare ulterior, la 19 iunie 2025.

În speță, din circumstanțele de fapt stabilite prin sentința de condamnare rezultă că inculpatul Boț Cătălin a primit suma de 850 euro de la cetățeanul Chiriliuc Denis în schimbul introducerii unor date false în Sistemul informațional automatizat al Poliției de Frontieră, referitoare la ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova a autoturismului de marca „Mercedes E 220”, cu numărul de înmatriculare ***** (PL).

Prin urmare, suma respectivă nu reprezintă un venit obținut dintr-o activitate licită și nici un bun care să aparțină inculpatului în virtutea unei cauze juridice legitime, ci constituie un folos patrimonial primit în legătură directă cu săvârșirea infracțiunii.

Instanța constată că există o legătură directă între suma bănească primită și activitatea infracțională, aceasta reprezentând remunerația acordată inculpatului pentru realizarea acțiunii ilicite.

Astfel, suma de 850 euro se încadrează în categoria bunurilor care au fost date pentru a-l răsplăti pe infractor, fiind întrunite condițiile prevăzute de art. 106 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța subliniază că scopul confiscării speciale este acela de a înlătura beneficiul patrimonial obținut prin săvârșirea infracțiunii și de a împiedica păstrarea de către făptuitor a avantajului economic rezultat din conduita infracțională.

În acest context, aplicarea confiscării speciale nu are caracterul unei pedepse suplimentare, ci reprezintă o măsură de siguranță prevăzută de lege, justificată prin proveniența ilicită a bunului și legătura acestuia cu infracțiunea săvârșită.

Instanța apreciază că omiterea confiscării sumei de 850 euro ar permite inculpatului să păstreze beneficiul patrimonial obținut prin comiterea infracțiunii, ceea ce ar contraveni finalității măsurii de siguranță și dispozițiilor art. 106 Cod penal.

Totodată, măsura confiscării speciale trebuie să respecte principiul proporționalității și dreptul la respectarea bunurilor, garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În cauza de față, ingerința în dreptul de proprietate este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim, constând în prevenirea și înlăturarea beneficiilor rezultate din activitatea infracțională, și este proporțională, întrucât vizează exclusiv valoarea folosului material obținut prin săvârșirea infracțiunii.

Instanța mai reține că măsura confiscării speciale nu depinde de cuantumul amenzii stabilite și nici de faptul dacă inculpatul a executat sau nu pedeapsa pecuniară, acestea având natură juridică și finalitate diferite.

În consecință, instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a sumei de 850 euro obținute de inculpat în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

În cazul în care suma respectivă nu mai există, nu poate fi găsită sau recuperată, urmează a fi confiscată contravaloarea acesteia, potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal, în redacția aplicabilă la data comiterii faptei.

Măsura preventivă:

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă”.*

Instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei, va aplica inculpatei Boț Cătălin măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse *supra,* în conformitate cu art. 64, 80^1,106, 332 alin.(1) Cod penal, art. 162, 364^1, 384, 385, 389, şi 397 a Codului de procedură penală, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște **vinovat Boț Cătălin** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. **332 alin. (1) Cod penal** și, în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor **art. 80^1 alin. (2) Cod penal și art. 364^1 Cod de procedură penală,** i se stabilește pedeapsa sub formă de **amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) unități convenționale, o unitate egală cu 50 (cincizeci), 00 lei, ceea ce constituie 42 500 (patruzeci și două de mii cinci sute),00 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani**.

Se explică condamnatului Boț Cătălin că, potrivit prevederilor **art. 64 alin. (3^1) Cod penal**, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul **art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. c) Cod penal**, se dispune confiscarea specială de la **Boț Cătălin** a contravalorii sumei de 850 (opt sute cincizeci),00 Euro, obținute în rezultatul săvârșirii infracțiunii, prin trecerea acesteia în folosul statului.

Se aplică în privința lui Boț Cătălin măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare, iar ulterior se revocă de drept.

Se ia act de achitarea amenzii stabilite prin sentința inițială, urmând ca sumele efectiv încasate să fie luate în considerare la executarea prezentei sentințe, în condițiile legii.

Sentința este susceptibilă de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Președintele ședinței
Judecător **Ala UCRAINȚEVA**